

NTFR 2014/1405 Wel recht op vergoeding proceskosten in beroep ondanks onnodig beroep**Hof Amsterdam 13 maart 2014, nr.13/00358**

Belastingjaar/tijdvak	2012	☐ Brondocument
Wetsartikelen	Awb-art. 8:15 Awb-art. 8:75a BPB-art. 2	
Auteur	mr. I.R.J. Thijssen	
ECLI	ECLI:NL:GHAMS:2014:920	

Samenvatting

In de uitspraak op bezwaar tegen de WOZ-waarde heeft de heffingsambtenaar aan belanghebbende de kosten voor een taxatierapport vergoed, zonder rekening te houden met btw. Belanghebbende heeft beroep ingesteld, omdat de heffingsambtenaar ten onrechte geen btw heeft vergoed. Hangende het beroep heeft de heffingsambtenaar aan belanghebbende alsnog de btw vergoed. Belanghebbende heeft het beroep ingetrokken en tegelijkertijd Rechtbank Noord-Holland verzocht om de heffingsambtenaar te veroordelen in de door belanghebbende gemaakte proceskosten in de beroepsfase. Dit verzoek heeft de rechtbank afgewezen, omdat de rechtbank het inroepen van rechtsbijstand voor behandeling van een dergelijk geringe kwestie niet redelijk acht. Het hof komt tot een ander oordeel, namelijk dat niet kan worden gezegd dat het instellen van beroep *uitsluitend* aan belanghebbende is te wijten. Belanghebbende heeft dan ook recht op een vergoeding van de proceskosten in beroep. Het hof past wel wegingsfactor 0,25 toe. (Hoger beroep gegrond.)

Commentaar

Wanneer een belanghebbende geheel of gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld, geldt als regel dat de door hem in (hoger) beroep gemaakte kosten op de voet van art. 8:75 Awb voor vergoeding in aanmerking komen (HR 5 januari 2007, nr. 42.548, NTFR 2007/119). Van deze regel mag worden afgeweken indien de noodzaak tot het instellen van beroep uitsluitend voortvloeide uit de handelwijze van de belanghebbende (HR 12 mei 2006, nr. 42.449, NTFR 2006/717 en HR 5 oktober 2007, nr. 43.329, NTFR 2007/1825). Hof Amsterdam maakt duidelijk dat het instellen van beroep niet uitsluitend aan belanghebbende is te wijten en veroordeelt de heffingsambtenaar van gemeente Oostzaan tot vergoeding van de kosten van de beroepsprocedure (wegingsfactor 0,25). Vervolgens oordeelt het hof dat wat betreft de proceskostenvergoeding voor de hoger beroepsprocedure afgeweken wordt van de richtlijn van gerechtshoven (Stcrt. 18 december 2012, nr. 26039) om een wegingsfactor van 0,5 toe te passen ingeval het geschil uitsluitend betrekking heeft op de proceskosten. Het hof kwalificeert de onderhavige hoger beroepsprocedure namelijk als zeer licht (dus wegingsfactor 0,25), maar gaat vervolgens in het dictum (abusievelijk) toch uit van wegingsfactor 0,5.

[1] Mr. I.R.J. Thijssen is verbonden aan Jaeger Advocaten-belastingkundigen.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2014-1405>

Datum: 11-4-2016 16:28:34

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.